

Sygn. akt VI GC 61/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska

protokolant stażysta Mateusz Naleśnik

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2018 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S. i M. J.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 131.863,40 zł (sto trzydzieści jeden tysięcy osiemset sześćdziesiąt trzy złote czterdzieści groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. J. kwotę 197.795,10 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt pięć złotych dziesięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda M. S. kwotę 17.236,45 zł (siedemnaście tysięcy dwieście trzydzieści sześć złotych czterdzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.
4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda M. J. kwotę 20.532,45 zł (dwadzieścia tysięcy pięćset trzydzieści dwa złote czterdzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 61/16

UZASADNIENIE

Powodowie M. S. i M. J. domagali się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. odpowiednio kwoty 131.863,40 zł i kwoty 197.795,10 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, iż są współużytkownikami wieczystymi w częściach ułamkowych nieruchomości położonej w I. przy ul. (...) i współwłaścicielami budynku, w którym mieści się lokal użytkowy – Klub (...). Powód M. S. w dniu 10 października 2013 r. zawarł z pozwanym (...) S.A. umowę ubezpieczenia mienia od ognia i innych żywiołów dla małych i średnich przedsiębiorstw grupa A 7, potwierdzoną polisą seria (...). Ubezpieczeniem objęty był budynek położony przy ul. (...) w I. wraz z mieniem dodatkowym (maszyny, urządzenia, i wyposażenie, niskooceenne składniki majątku, środki obrotowe, mienie osób trzecich). Zakres podstawowy został rozszerzony m.in. o klauzulę drobnych prac remontowo – budowlanych. Okres ubezpieczenia rozpoczął się od dnia 10 października 2013 r. a kończył się

z dniem 10 października 2014 r. W polisie strony wskazały, iż do zawartej umowy ubezpieczenia zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczenia mienia od ognia i innych żywiołów dla małych i średnich przedsiębiorstw ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 6 listopada 2008 r.

W dniu 30 maja 2014 r. na skutek podpalenia przez nieznanego sprawcę, doszło do spalenia ww. budynku i mienia ruchomego znajdującego się w tym budynku. Prowadzone przez Prokuraturę śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 20 maja 2015 r. z powodu niewykrycia sprawców przestępstwa. Powodowie zgłosili szkodę pozwanemu. Jednocześnie poszkodowani sami odbudowali i wyremontowali zniszczony budynek poprzez przywrócenie go do stanu sprzed pożaru. Kupili również mienie i sprzęt, które uległy zniszczeniu. Bezpośrednio zajmował się tym M. S.

W decyzji dotyczącej uszkodzonego budynku, w którym mieścił się Bar (...) przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 135.473,00 zł. Pozwany wskazał, iż wydał decyzję w oparciu o zapisy zawarte w OWU oraz na podstawie kosztorysu rzeczoznawcy. Natomiast na podstawie drugiej decyzji pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 30.224,37 zł za uszkodzone mienie w postaci urządzeń i wyposażenia spalonego budynku. Powodowie wskazali, iż szkoda w ich majątku powstała w wyniku pożaru wynosi łącznie kwotę 814.487,32 zł. Natomiast pozwany wypłacił odszkodowania M. S. w wysokości 193.931,53 zł, a M. J. 290.897,28 zł. Zatem pozostały do zapłaty kwoty dochodzone pozwem, zgodnie z udziałami powodów w prawie własności nieruchomości. Zdaniem powodów pozwany niezasadnie obniżył odszkodowanie przyjmując niedoubezpieczenie budynku.

W odpowiedzi na pozew (k. 64 – 68) pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, iż kwestionuje powództwo co do wysokości. Pozwany potwierdził, fakt zawarcia umowy ubezpieczenia wskazanej w pozwie, jednocześnie podkreślił, że ubezpieczającym i ubezpieczonym w ramach tej umowy był tylko M. S.. Zatem według pozwanego brak jest podstaw do dochodzenia roszczenia przez powoda M. J.. Pozwany podniósł, iż budynki i budowle zostały ubezpieczone na kwotę 1.200.000 zł, a maszyny, urządzenia i wyposażenie na kwotę 400.389 zł – wszystko w wartości odtworzeniowej, natomiast środki obrotowe na kwotę 15.000 zł. W toku likwidacji szkody pozwany ustalił, że wartość odtworzeniowa budynku wynosiła 2.055.672 zł, zatem współczynnik niedoubezpieczenia wynosił 0,584. Ponadto pozwany zakwestionował koszty wskazane przez powodów jako składnik szkody, o czym mowa w pkt. II, III, i IV uzasadnienia odpowiedzi na pozew. Pozwany przytoczył przy tym treść §2 pkt 40 OWU, zgodnie z którym „wartość odtworzeniowa” to wartość odpowiadająca kosztom przywrócenia mienia do stanu nowego, lecz nie ulepszanego, w przypadku budynku lub budowli – wartość odpowiadająca kosztom remontu lub odbudowy w tym samym miejscu, z uwzględnieniem dotychczasowej technologii, konstrukcji i standardu wykończenia przy zastosowaniu dotychczasowych wymiarów i materiałów. Powołał się również zapisy § 23 ust. 1 pkt 1 OWU, które określają wysokość szkody przy ubezpieczeniu w wartości odtworzeniowej dla budynków i budowli jako wartość kosztów odbudowy lub remontu potwierdzonych kosztorysem przedłożonym przez poszkodowanego, określonych zgodnie z zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych stosowanymi w budownictwie – przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia budynku.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powodowie prowadzą osobne działalności gospodarcze, jednocześnie są współwłaścicielami nieruchomości położonej w I. przy ul. (...). Powód M. J. posiada 72/120 udziałów, a powód M. S. udziały w wysokości 48/120 części.

Na przedmiotowej nieruchomości znajduje się budynek, w którym odbywają się imprezy masowe – Klub (...), prowadzony przez powoda M. S..

Dowód: informacja z (...) k. 15, 16, akt notarialny Rep. A nr (...) z

dnia 4.09.2012 r. k. 551 – 555, akt notarialny Rep. A nr (...) z dnia

16.09.2013 r. k. 192 – 194, 556 – 558, akt notarialny Rep. A nr (...) z

dnia 4.09.2012 r. k. 187 – 191, 562 – 565, treść księgi wieczystej k. 31 – 39,

przesłuchanie powodów k. 1098 - 1101.

W dniu 10 października 2013 r. powód M. S. zawarł z pozwanym (...) S.A. umowę ubezpieczenia mienia od ognia i innych żywiołów dla małych i średnich przedsiębiorców na okres od dnia 11 października 2013 r. do dnia 10 października 2014 r., potwierdzoną polisą seria (...).

Integralną część umowy stanowiły ogólne warunki ubezpieczenia mienia od ognia i innych żywiołów ustalone uchwałą nr UZ/562/2008 zarządu (...) S.A. z dnia 6 listopada 2008 r. ze zmianami (uchwał nr UZ/430/2010 z dnia 8 grudnia 2010 r. oraz uchwałą UZ/411/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r.).

Zakres podstawowy ubezpieczenia zgodnie z § 5 ust. 1 obejmował odpowiedzialność za szkody powstałe w wyniku ognia, uderzenia pioruna, eksplozji, upadku statku powietrznego, akcji ratowniczej prowadzonej w związku ze zdarzeniami wymienionymi powyżej oraz innymi, objętymi umową ubezpieczenia.

Dokument ubezpieczenia nie przewidywał franszyzy redukcyjnej.

Według polisy ubezpieczeniem objęte były: budynki i budowle (suma ubezpieczenia 1 200 000,00 zł), maszyny, urządzenia, wyposażenie, niskocenne składniki majątku, środki obrotów, mienie osób trzecich.

Zakres rozszerzony obejmował pakiet ryzyk (powódź, huragan, deszcz nawalny, pozostałe ryzyka) oraz następstwa szkód wodociągowych.

Klauzule dodatkowe przewidziane w umowie ubezpieczenia były następujące:

klauzula przepięć, klauzula rozmrożenia towarów, klauzula dewastacji, klauzula drobnych prac remontowo-budowlanych.

Do umowy ubezpieczenia nie włączono klauzuli uprzątnięcia pozostałości po szkodzie.

Powód M. J. wiedział o zawarciu umowy i akceptował to. Umowa ubezpieczenia obejmowała również jego udział w prawie własności budynku. Ten sam agent ubezpieczał inne składniki majątków powodów.

Dowód: polisa nr (...) k. 76 – 77, wniosek o zawarcie umowy

ubezpieczenia k. 78 – 80, 497 – 498, kwestionariusz oceny ryzyka ogniowego

k. 81 – 86, 498 v – 501, wykaz sprzętu elektronicznego k.87 – 88, k. 501 v –

502, wykaz wyposażenia k.89 – 93, k. 502 v, owu k. 40 – 55, przesłuchanie

powodów k. 1098 - 1101.

Przedmiotowy budynek był kiedyś użytkowany, jako magazyn zbożowy. Następnie został przekształcony na klub/dyskotekę, która funkcjonowała ok. 5-6 lat. W 2012 r. powodowie kupili obiekt i przeprowadzili w nim generalny remont. Wykonano całkowitą zmianę wykończenia wewnątrz z oświetleniem i sprzętem nagłośnieniowym (nagłośnienie dostarczone przez POL-AUDIO). Przed zdarzeniem ubezpieczony dodatkowo odtworzył elewację oraz pokrycie dachu budynku. Budynek ten jest obiektem jednokondygnacyjnym, dwupoziomowym, bez podpiwniczenia i poddasza, wykonanym w technologii prefabrykowanej szkieletowej. Obiekt został wykonany w technologii żelbetowej, słupy prefabrykowane o przekroju dwuteowym i siatce osi 6 x 6 m. Na słupach oparto żelbetowe rygle i płatwie o zmiennej wysokości średnika, następnie na wierzch konstrukcji dachu zamontowano płyty korytkowe. Połączenie dachu

została pokryta papą termozgrzewalną i blachą ocynkowaną trapezową. Wypełnienie ścian zewnętrznych pomiędzy słupami nośnymi z elementów drobnowymiarowych (pustak keramzytowy, żużłowy, cegła ceramiczna). Ściany wewnętrzne nośne murowane z pustaków keramzytowych. Ściany działowe murowane z betonu komórkowego oraz szkieletowe z profili RG wypełnionych wełną mineralną. Sufit od spodu został wykończony ociepleniem ze styropianu zabezpieczonego siatką z klejem. Pod ociepleniem wykonano kaskadowe sufity podwieszane na metalowych stelażach.

Sufity podwieszane wykonane są z systemowych profili z poszyciem jednowarstwowym, płytami gipsowo-kartonowymi wielkoformatowymi o grubościach 12,5 mm, ocieplone styropianem gr. 10 cm. Tynki cementowo-wapienne + suche tynki gipsowo-kartonowe. Część ścian wykończono płytkami glazurowymi i zabudową meblową tapicerowaną i pikowaną. Posadzki przyziemia, jastrych cementowy z izolacją termiczną wykończony gresem i terakotą. Taras zewnętrzny – płyta monolityczna betonowa.

Dowód: raport ze szkody (...) sp. z o.o. k. 537 – 550, opinia biegłego

R. P. k. 220.

W dniu 29 maja 2014 r. ok. godz. 23:30 zadziałała instalacja alarmowa budynku, która przesłała sygnał alarmowy do stacji ochrony obiektu. Jednostka patrolowa stwierdziła na miejscu zaistnienie pożaru budynku, następnie powiadomiono Straż Pożarną i właściciela obiektu. Przyczyną pożaru było podpalenie przez osoby trzecie. Obiekt był chroniony przez firmę (...) poprzez monitoring i system alarmowy. Ponadto osoba zajmująca się dozоровaniem budynku mieszka ok. 500 m od miejsca szkody.

Przed zdarzeniem imprezy odbywały się w każdą sobotę i święta, natomiast w ciągu tygodnia obiekt nie był użytkowany, jedynie był prowadzony dozór przez jednego z pracowników.

Pożar został zauważony przez pracowników pobliskiego – znajdującego się na tym samym, ogrodzonym terenie – tartaku, jak również przez agencję ochrony, zawiadomioną czujkami ruchu, znajdującymi się wewnątrz budynku klubu (instalacja antywłamaniowa, czujki reagują na ruch dymu). W tym czasie klub był nieczynny (czwartek) i nikogo z personelu w nim nie było.

Na terenie ogrodzonej posesji znajdują się dwa budynki w odległości około 72 metrów. Wschodni budynek używany jest przez tartak. Zachodni budynek o całkowitej długości około 91 metrów jest własnością powodów. Jako dyskoteka używana jest jego część południowa o długości około 55 metrów. Szerokość budynku dyskoteki wynosi około 21 metrów.

Dowód: wstępny raport ze szkody k. 522 – 523, raport ze szkody k. 537-

550, protokół oględzin k. 519 v. - 52.

Powód M. S. niezwłocznie zgłosił szkodę pozwanemu. Pozwany wezwał powoda do złożenia niezbędnych dokumentów

Dowód: druk zgłoszenia szkody k. 487, pismo pozwanego z 3.06.2014 r. k.

488, mail od likwidatora do powoda k. 489.

Zniszczenia powstałe na skutek pożaru, jaki miał miejsce w nocy z 29 na 30 maja 2014 r. dotyczą przede wszystkim głównej sali dyskoteki. W dniu 5 czerwca 2014 r. dokonano oględzin na potrzeby postępowania likwidacyjnego, w trakcie których stwierdzono, że podczas pożaru uszkodzeniu uległo:

- wyposażenie ruchome dyskoteki; m.in. meble, sprzęt audiowizualny i nagłaśniający i elementy wystroju wnętrza,
- obudowy sufitu i ścian sali głównej - dyskotekowej wykonane z płyt gipsowo-kartonowych na stelażu metalowym,
- oświetlenie sali wraz z całą instalacją elektryczną oraz oświetlenie awaryjne,

- stolarka drzwiowa w tym drzwi ewakuacyjne przeciwpaniczne,
- nagrzewnice wodne centralnego ogrzewania typu VOLCANO,
- część metalowego stelaża stanowiącego podstawę obudowy ścian i sufitu, głównie sufitu nad istniejącym „barem niskim”, gdzie prawdopodobnie znajdowało się źródło pożaru,
- część płyt okładzinowych posadzki i podestów pod łóże, które popękały i uległy odspojeniu od podłoża,
- elementy wykonane z PCV - kratki wentylacji mechanicznej nawiewno- wywiewnej i grawitacyjnej.

Ponadto w wyniku płomieni wydostających się poprzez drzwi zewnętrzne i kanały wentylacji nawiewno-wywiewnej, zlokalizowane w ścianach zewnętrznych budynku, stopieniu uległy odcinki rynny dachowej nad tymi otworami, wykonane z profili PCV.

Oględziny pozostałych pomieszczeń (socjalnych, gospodarczych, magazynowych) zlokalizowanych w szczytach budynku, po obu stronach sali głównej nie wskazywały na zniszczenia związane z działaniem ognia i widoczne są tam głównie ślady sadzy i okopcenia. Uszkodzeniu nie uległo również pomieszczenie kotłowni olejowej, zlokalizowane w części magazynowej.

Oględziny nie wykazały również uszkodzenia podstawowych elementów konstrukcji obiektu takich jak żelbetowe, teowe słupy nośne, prefabrykowane dźwigary i płatwie dachowe oraz poszycie dachowe z płyt korytkowych wraz z pokryciem z blachy trapezowej, które są w dobrym stanie technicznym i nadają się do dalszego użytkowania.

W raporcie ze szkody z dnia 15 lipca 2014 r. Ekspert N. oszacowali wartość strat netto na kwotę 620 344,00 zł. Wysokość roszczenia nie została wówczas określona.

W raporcie ze szkody z 21 października 2016 r. (...) sp. z o.o. wskazali następujący zakres uszkodzeń:

- całkowite wypalenie sufitów podwieszanych kaskadowych G-K na powierzchni ok. 700 m²;
- całkowite spalanie zabudowy meblowej i wyposażenia lokalu na powierzchni głównej sali zabawowej;
- zadymienie toalet zarówno z jednej strony budynku, jak i drugiej strony, pomieszczenia socjalnego oraz pomieszczenia monitoringu;
- zadymienie pomieszczeń szatni i głównego wejścia do klubu łącznie z pomieszczeniem kas;
- miejscowe uszkodzenia posadzki na głównej sali spowodowane oddziaływaniem cieplnym oraz akcją ratowniczą na powierzchni ok. 200 - 300m². Ubezpieczony w następnych dniach po szkodzie skuł ok. 90 % powierzchni gresu z posadzki głównej sali;
- zadymienie części elewacji - głównie przy drzwiach wejściowych oraz ewakuacyjnych;
- silne zadymienie małej sali zabawowej łącznie z wyposażeniem meblowym (kanapy tapicerowane eko - skórą i pianką poliuretanową) ponadto widoczne ślady wytopień elementów wykończeniowych wykonanych z materiałów sztucznych umieszczonych na ścianach i suficie pomieszczenia;
- widoczne zadymienie części dachu w okolicach kanałów wyrzutowych wentylacji grawitacyjnej na powierzchni ok. 50m²;
- spalona instalacja elektryczna głównej sali wraz z instalacją oświetleniową i nagłośnieniową, instalacją alarmową i monitoringu CCTV;

- podczas oględzin likwidator stwierdził działanie przyłącza energetycznego - na potrzeby oględzin ubezpieczony wykonał prowizoryczną instalację oświetleniową.

Dodatkowo podczas oględzin stwierdzono, że pokrycie dachu, kotłownia, ogródek zewnętrzny z zabudową drewnianą oraz teren utwardzony z kostki betonowej nie zostały uszkodzone.

Dowód: protokół oględzin k. 519 v. – 521, raport ze szkody z 15.07.2014 r. k.

537 – 550, raport ze szkody z 21.10.2016 r. k. 800 – 813, opinia biegłego

R. P. k. 235 – 240, ustne wyjaśnienia biegłego k. 305 – 307.

W raporcie z 15 lipca 2014 r. wskazano, że bezsporna wartość szkody w budynku wynosi 232.608,47 zł netto, tj. $398\,302,17\text{ zł netto} \times 0,584 = 232\,608,47\text{ zł netto}$ (k. 545).

W zakresie oszacowanej wartości szkody w maszynach, urządzeniach i wyposażeniu (wyposażenie klubu dyskotekowego), NEMU z uwagi na brak potwierdzenia własności ubezpieczonego mienia (NEMU otrzymało jedynie wykaz wyposażenia zgłoszony do ubezpieczenia) pozostawiono do decyzji wypłatę wartości w kwocie 362 910,67 zł netto.

Ponadto, z uwagi na brak udokumentowania przez ubezpieczonego poniesionych kosztów, NEMU pozostawiło do decyzji pozwanego wypłatę wartości związanej z rozbiórką i demontażem w kwocie 24 824,86 zł netto (42 508,33 zł netto $\times 0,584$ - niedoubezpieczenie).

Dowód: wstępny raport ze szkody k. 522 – 523, raport ze szkody k. 537-

550.

Powodowie złożyli oświadczenia, iż nie otrzymali odszkodowania z innego zakładu ubezpieczeń, ani nie czynili starań, aby uzyskać odszkodowania od innego zakładu ubezpieczeń z tytułu zdarzenia – pożaru, który miał miejsce 29/30 maja 2014 r.

Dowód: oświadczenia powodów k. 567, 569

W dniu 20 maja 2016 r. umorzono śledztwo w sprawie sprowadzenia w dniu 29 maja 2014 r. w budynku klubu (...) w I. zdarzenia zagrażającego życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach mającego postać pożaru, w wyniku którego zaistniały straty w wysokości nie mniej niż 800 000 zł na szkodę M. J. i M. S., tj. o przestępstwo z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. z powodu niewykrycia sprawcy/ów przestępstwa.

Dowód: postanowienie o umorzeniu śledztwa k. 817.

W dniu 23 stycznia 2015 r. pozwany ustalił wysokość szkody na kwotę 136.740,83 zł i przyznał powodowi M. S. odszkodowanie w wysokości 79.856,64 (po pomniejszeniu dla poszkodowanego jako współwłaściciela). Z uzasadnienia decyzji wynikało, że jest to bezsporna część odszkodowania. W związku z brakiem dyspozycji wypłaty dla powoda M. J., odszkodowanie zostało wypłacone tylko M. S. w wysokości posiadanego przez niego udziału. Po analizie przedłożonych faktur pozwany uznał roszczenie w zakresie budynku na poziomie 341.852,08 zł netto. Z powodu niedoubezpieczenia budynku, odszkodowanie zostało pomniejszone proporcjonalnie, zgodnie z § 24 ust. 10 owu. Ustalona przez Ekspertów N. wartość odtworzeniowa budynku wynosiła 2.055.672,00 zł, a deklarowana suma ubezpieczenia 1.200.000 zł, zatem współczynnik niedoubezpieczenia wynosi 0,584. Pozwany poinformował, iż w zakresie wyposażenia szkoda zostanie rozpatrzona po przedłożeniu podpisanych przez właścicieli oświadczeń dołączonych do decyzji. Decyzja ta została doręczona obu powodom.

Dowód: decyzja z 23.01.2015 r. k. 639 – 640, tabela k. 649 – 650.

W dniu 10 lutego 2015 r. (...) sp. z o.o. sporządzili aneks do raportu ze szkody, przyjmując wartość strat bez niedoubezpieczenia w kwocie 635.400,02 zł, a z uwzględnieniem niedoubezpieczenia w kwocie 476.134,05 zł. Wartość roszczenia netto określono na 805.712,45 zł. W aneksie tym zweryfikowano roszczenie substancji budowlanej na kwotę 372.476,21 zł, maszyn, urządzeń i wyposażenia na kwotę 383.401,15 zł, niskocennych składników majątku na kwotę 10.995,42 zł i z tytułu innych kosztów na podstawie faktur na kwotę 34.927,38 zł.

Dowód: aneks k. 666 – 675, faktury k. 677 - 757.

Na podstawie decyzji z dnia 16 lutego 2015 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie dotyczące zniszczonego w trakcie pożaru budynku w kwocie 372.724,20 zł netto, a za szkody w wyposażeniu 250.694,65 zł. Pozwany uwzględnił naprawę z rozbiórką według faktur. Razem wysokość odszkodowania wyniosła 633.418,85 zł.. W związku z tym łączna kwota odszkodowania dla M. S. wyniosła 191.146,23 zł, a na podstawie tej decyzji wypłacono mu 111.489,59 zł po pomniejszeniu o wcześniej wypłaconą kwotę 79.856,64 zł.

Natomiast odszkodowanie na rzecz powoda M. J. wyniosło po pomniejszeniu dla poszkodowanego jako współwłaściciela 287.019,35 zł. I taką kwotę pozwany polecił wypłacić M. J. w oparciu o decyzję z 16 lutego 2015 r.

Z niewiadomych przyczyn taka sama decyzja w stosunku do M. J. została wydana w dniu 17 lutego 2015 r.

Dowód: decyzja k. 758, decyzja k. 759, decyzja z 17.02.2015 r. k. 780,

faktury k. 401 – 484.

Wskutek odwołania pełnomocnika powodów. od wysokości odszkodowania przyznanego przez pozwanego, a wyliczonego przez likwidatora pozwanego P. S. w dniu 15 kwietnia 2015 r. (...) Sp. z o.o. przedstawili swoje stanowisko.

Dowód: notatka służbowa k. 849, wyliczenie szkody z załącznikami k. 850

– 859, pismo Ekspertów N. k.833 – 835.

W dniu 5 listopada 2015 r. pozwany wydał decyzję o wypłacie powodowi dalszego odszkodowania z tytułu uznanych kosztów wywozu gruzu i pozostałości po szkodzie. Natomiast nie uznał faktur za wywóz odpadów komunalnych z powodu braku związku ze szkodą. Powód M. S. otrzymał z tego tytułu kwotę 1.172,07 zł, a powód M. J. kwotę 1.758,10 zł.

Dowód: decyzja k. 860, decyzja k. 861.

W dniu 21 października 2016 r. Ekspertów N. sporządzili kolejny aneks do raportu ze szkody przyjmując wartość strat netto bez niedoubezpieczenia na kwotę 633.418,85 zł, z uwzględnieniem niedoubezpieczenia 478.365,82 zł. Razem wartość roszczenia netto określono na kwotę 803.538,82 zł

Dowód: aneks k. 789 – 814.

Na mocy decyzji z dnia 22 lutego 2016r. powodowi M. J. przyznano dalszą kwotę odszkodowania w wysokości 2.119,83 zł z tytułu kosztów zużycia wody i energii elektrycznej w trakcie trwania remontu budynku. Łącznie M. J. otrzymał od pozwanego stosownie do swojego udziału we własności nieruchomości kwotę 290.897,28 zł.

Dowód: decyzja k. 896, 908, faktury k. 877 - 893.

Z kolei powód M. S. otrzymał z tego tytułu dopłatę odszkodowania w kwocie 1.413,23 zł na mocy decyzji z dnia 22 lutego 2016 r. M. S. otrzymał od pozwanego stosownie do wysokości swojego udziału we własności nieruchomości odszkodowanie w łącznej kwocie 193.931,53 zł.

Dowód: decyzja k. 894, 911.

Wartość odtworzeniowa sprzętu elektronicznego i elektrycznego wyniosła 541.382,00 zł netto i 665.912,00 zł brutto. Wartość odtworzeniowa wyposażenia branżowego wyniosła 97.781,40 netto i 120.271,00 zł brutto. Natomiast wartość wyposażenia dodatkowego dekoracyjnego 93.082,51 zł netto i 114.491,00 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego S. H. k. 993 – 1007, ustne

wyjaśnienia biegłego k. 1066 - 1067.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty złożone przez strony do akt sprawy, opinię biegłego z zakresu budownictwa R. P., opinię biegłego z zakresu ruchomości S. H. oraz częściowo na podstawie przesłuchania stron.

Dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.) i w tym znaczeniu Sąd uznał je za wiarygodne.

Zeznania powodów były wiarygodne i pozostawały w logicznym związku z zebranymi dokumentami.

W niniejszej sprawie powodowie dochodzili odszkodowania z tytułu szkody powstałej w wyniku pożaru, który zniszczył budynek stanowiący ich własność i mienie ruchome znajdujące się w budynku. Poszkodowani dokonali odbudowy i remontu zniszczonego budynku poprzez przywrócenie go do stanu sprzed pożaru, dokonali też zakupu mienia i sprzętu ruchomego, który uległ zniszczeniu podczas pożaru. Poszkodowani zgłosili szkodę i wniosek o jej likwidację ubezpieczycielowi.

Powodowie wyliczyli wysokość szkody w swoim majątku, do naprawienia której zobowiązany jest pozwany, na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia, łącznie na kwotę 814.487,32 zł, czyli niewiele więcej niż (...) sp. z o.o., która szacowała szkodę na zlecenie pozwanego. Natomiast pozwany wypłacił odszkodowanie na rzecz każdego z poszkodowanych w wysokości: M. S. – 193.931,53 zł i M. J. – 290.897,28 zł.

Zasadnicza część żądania pozwu opiera się na stanowisku, że odszkodowanie wypłacone przez ubezpieczyciela z tytułu zniszczenia budynku w wyniku pożaru zostało niesłusznie zaniżone wskutek błędnego przyjęcia przez ubezpieczyciela niedoubezpieczenia budynku i w następstwie tego pomniejszenia odszkodowania należnego poszkodowanym według zasady proporcji.

Pełnomocnik powodów stwierdził, iż zawierając umowę ubezpieczenia M. S. nie zaniżał faktycznej wartości budynku położonego w I. przy ul. (...), a podana przez niego kwota 1.200.000 zł odpowiadała realnej wartości nieruchomości na dzień zawarcia polisy tj. 10 października 2013 r. Na rozprawie w dniu 22 czerwca 2016 r. pełnomocnik powodów oświadczył, iż wartość nieruchomości została oszacowana wspólnie przez strony, nie było żadnego operatu szacunkowego, była brana pod uwagę cena wartości zakupu nieruchomości przez powodów (k. 97). Okoliczność ta została potwierdzona przez powodów w trakcie przesłuchania.

Słusznie powodowie twierdzą, iż ubezpieczyciel, zawierając przedmiotową umowę ubezpieczenia potwierdzoną polisą (...) nr (...), zgodził się i zaakceptował wartość budynku odpowiadającą sumie ubezpieczenia. Pozwany pobrał składkę od takiej wartości budynku i nie zmniejszył jej w trakcie okresu ubezpieczenia. Wskazana wartość nieruchomości nie budziła wątpliwości pozwanego w chwili zawierania umowy.

Ubezpieczyciel wskazując na niedoubezpieczenie budynku powołał się na weryfikację sum ubezpieczenia dokonaną przez (...) sp. z o.o. Powodowie zarzucili, iż jest ona błędna. Powodowie wskazali, iż (...) sp. z o.o. przyjęli pojęcie wartości odtworzeniowej budynku niezgodnie z tym określonym w o.w.u. W myśl bowiem zapisów o.w.u. (§ 2 ust. 42) wartość odtworzeniowa to wartość odpowiadająca kosztom przywrócenia mienia nowego, lecz nie ulepszanego, tj. w przypadku budynków i budowli – wartość odpowiadająca kosztom remontu lub odbudowy w tym samym

miejscu, z uwzględnieniem dotychczasowej technologii, konstrukcji i standardu wykończenia przy zastosowaniu dotychczasowych wymiarów i materiałów. I taką wartość wyliczył biegły R. P..

W celu obliczenia wartości budynku położonego w I. przy ul. (...) na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia czyli 10 października 2013 r. biegły wykorzystał biuletyn cen regionalnych w budownictwie (IV kwartał 2013 r.) publikowany kwartalnie przez wydawnictwo (...). Biuletyn ten obejmuje m.in. średnie regionalne ceny jednostkowe najczęściej realizowanych obiektów w okresie IV kwartału 2013 r. tj. w okresie zawarcia umowy ubezpieczenia.

Na potrzeby określenia wartości przedmiotowego budynku biegły przyjął następujące założenia:

- powierzchnia użytkowa budynku – 1600 m² (wartość wskazana przez ubezpieczonego w kwestionariuszu oceny ryzyka ogniowego - k. 82);
- średnia cena jednostkowa m² powierzchni użytkowej obiektu odpowiadającego konstrukcji budynku powodów na obszarze województwa (...), w okresie IV kwartału 2013r. – 1.010,30 zł;

Średnią cenę m² powierzchni użytkowej budynku obliczono z rozbiciem na stany robót przyjmując koszt jednostkowy realizacji poszczególnych stanów w oparciu o dane uzyskane z dwóch obiektów modelowych, tj. budynku magazynowego – obiekt (...) oraz szopogarażu dla maszyn rolniczych – obiekt (...), których konstrukcja była najbardziej zbliżona do konstrukcji budynku powodów.

Mając powyższe na uwadze biegły przyjął koszt:

- stanu zerowego, dla budynku magazynowego, obejmującego: roboty ziemne (wykonanie wykopu, roboty ziemne – pozostałe), fundamenty (betonowe, żelbetowe), izolacje fundamentów i ścian podziemia (przeciwwilgociowe), w kwocie – 205,04 zł/m²;
- stanu surowego, dla szopogarażu dla maszyn rolniczych, obejmującego: ściany nadziemia (murowane, żelbetowe), dach – konstrukcję (żelbetową prefabrykowaną), dach – pokrycie (materiałami rolowymi, membranami i dachówką bitumiczną, rynny i rury spustowe), podłóża i kanały wewnątrz budynku (podłóża), izolacje nadziemia (przeciwwilgociowe), w kwocie – 520,22 zł/m²;
- stanu wykończeniowego wewnętrznego, dla budynku magazynowego, obejmującego: tynki i oblicowania (tynki, wyprawy, sztablatury, okładziny i oblicowania), okna i drzwi zewnętrzne, drzwi i okna wewnętrzne, roboty malarskie, posadzki, w kwocie – 145,41 zł/m²;
- stanu wykończeniowego zewnętrznego, dla budynku magazynowego, obejmującego: elewacje, różne roboty zewnętrzne, w kwocie – 32,97 zł/m²;
- instalacji i urządzeń technicznych, dla budynku magazynowego, obejmujących: instalacje i urządzenia kanalizacyjne, wodociągowe, instalacje i urządzenia zaopatrzenia w ciepło (instalacja c.o.), instalacje i urządzenia elektroenergetyczne (tablice rozdzielcze, instalacje oświetleniowe, instalacje gniazd wtykowych, instalacje odgromowe), w kwocie – 106,66 zł/m².

W sumie koszt jednostkowy m² powierzchni użytkowej przedmiotowego obiektu wynosił 1.010,30 zł, a stopień zużycia technicznego obiektu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia (S.) – 22,78%.

Stopień zużycia technicznego ww. obiektu obliczono przy zastosowaniu metody czasowej, nieliniowej opracowanej przez inż. R.. Jej istota polega na tym, że zużycie budynku traktuje się jako zależne od czasu eksploatacji, okresu jego trwałości i utrzymania. W rozpatrywanym przypadku przyjęto, iż ww. obiekt podlegał prawidłowej gospodarce remontowej.

Reasumując, biegły przyjął, iż szacunkowa wartość budynku położonego w I. przy ul. (...) na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia czyli 10 października 2013 r. wynosiła 1.248.240 zł. Otrzymana przez biegłego szacunkowa wartość budynku na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia jest tylko nieznacznie wyższa od tej wskazanej w polisie (1.200.000 zł). Różnica między obiema wartościami wynosi tylko 48.240 zł, co daje rozbieżność na poziomie 4%.

W związku z powyższym, mając na uwadze, iż różnica pomiędzy wartością rynkową budynku wskazaną w polisie (1.200.000 zł) a wartością obliczoną przez biegłego (1.248.240 zł) jest nieznaczna oraz fakt, iż biegły w swoich obliczeniach operował cenami przybliżonymi, średnimi dla danego województwa w tamtym okresie, należy przyjąć, że wartość rynkowa przedmiotowego budynku wskazana w polisie była prawidłowa.

Na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2017 r. biegły wyjaśnił, iż jest to wartość odtworzeniowa, natomiast według pozwanego wartość odtworzeniowa jest to wartość budynku nowego bez uwzględnienia stopnia zużycia (k. 305 v., 00:13:31). Zdaniem Sądu biegły prawidłowo obliczył wartość budynku na potrzeby jego ubezpieczenia.

Pozwany bezzasadnie dokonał obniżenia wypłaty należnego odszkodowania z uwagi na przyjęcie niedoubezpieczenia, które nie miało miejsca. Nawet przy przyjęciu wartości odtworzeniowej w sposób jaki domagał się pełnomocnik pozwanego, to i tak zadaniem Sądu, nie byłoby niedoubezpieczenia. Biegły wskazał, iż wówczas wystarczyłoby pominięcie wyliczenia zużycia technicznego budynku z jego opinii (k. 305v., 00:17:48). Przy wykonaniu stosownego obliczenia według wzoru z opinii – k. 232, byłaby to kwota 1.616.480 zł (1.010,30 zł x 1600 m²). Nie jest to aż taka różnica, aby można było mówić o niedoubezpieczeniu.

Dalszą podstawą roszczenia było to, iż pozwany bezzasadnie odmówił zwrotu dalszych kosztów faktycznie poniesionych przez poszkodowanych w związku z remontem budynku, zakupu urządzeń i wyposażenia. Koszty te zostały udokumentowane przez poszkodowanych rachunkami i fakturami VAT w toku postępowania likwidacyjnego i dotyczą:

- zwrotu kosztów zakupu narzędzi zniszczonych w wyniku pożaru zgodnie z fakturami nr (...) z 30.06.2014 r., (...) z 09.06.2014 r.; (...) z 06.06.2014 r.; (...) z 5.06.2014 r. w wysokości 1.289,71 zł (załącznik nr 1 do decyzji z 17.02.2015 r, poz. 58; 60-62); pozycje z tych faktur są to akcesoria i narzędzia, które, były zdaniem powodów, niezbędne do wykonania remontu budynku albo zostały zniszczone w pożarze (wyposażenie), jednocześnie nie są one wyłączone z zakresu ochrony według o.w.u.,

- kosztu remontu w wysokości 132.352,03 zł, jest to różnica pomiędzy wartością kosztów netto poniesionych przez poszkodowanych zgodnie z fakturami VAT nr (...) z 14.08.2014 r., (...) z 01.07.2014 r., (...) z 04.07.2014 r., (...) z 13.01.2015 r., (...) z 02.02.2015 r. na łączną kwotę 243.252,03 zł netto, a wartością przyjętą do oszacowania szkody przez ubezpieczyciela w wysokości 110.900,00 zł netto (załącznik nr 2 do decyzji ubezpieczyciela z dnia 17.02.2015 r.; poz. 6 -10); powodowie wskazali, iż wszystkie pozycje według wykazu, uległy zniszczeniu, a po pożarze odtworzyli te same elementy dekoracyjne w budynku, które istniały przed pożarem. Należało więc przyjąć, że koszty te w całości wchodziły w zakres remontu budynku po pożarze i winny być zwrócone.

Dalsze udokumentowane koszty to: kwota 14.002 zł poniesiona przez poszkodowanych zgodnie z fakturami VAT nr (...) z 26.07.2014 r.; (...)z 07.07.2014 r.; nr (...) z 17.06.2014 r., (...) z 28.08.2014 r.; (...) z 25.07.2014 r.; (...) z 25.07.2014 r, a niezwrócona przez ubezpieczyciela (zał. nr 3 poz. 3,4,5,11,22,23 do decyzji z dnia 17.02.2015 r.). Ubezpieczyciel wadliwie przyjął, iż dotyczą one „odtworzenia dokumentacji”. Biegły R. P. słusznie uznał w swojej opinii, iż prace i faktury opłacone przez poszkodowanego w tym zakresie stanowią normalne koszty odbudowy i remontu budynku. Sporządzenie dokumentacji projektowej i koordynacja prac projektowych związane były bezpośrednio z odbudową budynku po pożarze; natomiast sporządzenie oceny technicznej (pkt. 5) było warunkiem przystąpienia do prac remontowych. Koszty te również nie są wyłączone z zakresu ubezpieczenia, a podciąganie tych pozycji pod zakres wyłączony z ubezpieczenia („odtworzenie dokumentacji”) jest oczywiście nieprawidłowe.

Podobnie jeżeli chodzi o koszt paliwa w wysokości 19.612,13 zł potwierdzonego fakturami VAT złożonymi do akt szkodowych. Koszty zakupu paliwa wiązały się bezpośrednio z remontem budynku po pożarze. Zostały one poniesione w związku z koniecznością przeprowadzenia remontu budynku przez właścicieli i ich obecności na miejscu w I.. Ponadto w kosztach tych należało uwzględnić jeszcze kwotę 13.502,61 zł z tytułu nakładów na zakup paliwa przeznaczonego na transport zakupionych materiałów budowlanych, co biegły wskazał w odpowiedzi na zarzuty powodów do opinii (k. 288).

Nie ulega wątpliwości, iż wymienione wyżej koszty nie są kosztami pośrednimi, jak błędnie wskazał pozwany. Zgodnie bowiem z § 7 ust. 2 pkt. 18, koszty pośrednie, za które nie odpowiada (...) S.A. to utracone korzyści lub zwiększone koszty działalności powstałe w wyniku szkody, utrata wartości rynkowej, kary umowne, sądowe lub administracyjne, grzywny oraz jakiegokolwiek inne kary lub środki karne o charakterze odszkodowawczym przewidziane przez stosowne przepisy prawa, koszty procesu, koszty administracyjne, utrata zysku, utrata wody lub innych cieczy.

Powodowie wskazali, iż łącznie opisane w pozwie, udokumentowane i nieuwzględnione w wyliczeniu szkody na rzecz poszkodowanych koszty opiewają na kwotę 167.255,87 zł.

W odniesieniu do środków obrotowych, to umowa ubezpieczenia łącząca strony obejmowała również środki obrotowe na sumę ubezpieczenia 15.000 zł. W wyniku pożaru zniszczeniu uległy środki obrotowe o wartości 7.882,41 zł. Ubezpieczyciel przyznał jedynie w tym zakresie powodom 3.000 zł jako kwotę bezsporną. Pełnomocnik powodów wskazał, iż zasadne jest w związku z powyższym zasądzenie pozostałej należnej poszkodowanym kwoty w wysokości 4.882,41 zł.

Powodowie mieli udokumentować wysokość szkody dokumentami złożonymi w toku postępowania likwidacyjnego: arkuszem spisu z natury po pożarze w dniu 29.05.2014 r. podpisanym przez księgową, zestawieniem środków obrotowych z 13.10.2015r.; fakturami VAT nr (...); (...); (...).

Ilości i zakres poszczególnych robót remontowych (obmiar) biegły przyjął na podstawie szacunkowych obliczeń przeprowadzonych w trakcie oględzin ww. obiektu po pożarze przez pracowników firmy (...) (ilości tych robót ujęto w raporcie ze szkody nr (...)).

Wartość opracowanego przez biegłego kosztorysu robót naprawczych (remontowych) budynku po pożarze wyniosła 387.325,26 zł netto tj. 476.410,07 zł brutto.

Biegły przeanalizował również faktury przedłożone ubezpieczycielowi przez powodów. Do opinii dołączył tabelaryczne zestawienie faktur, dotyczących robót budowlanych (remontowych) przedmiotowego obiektu.

W odniesieniu do spornych pozycji w zestawieniu faktur dotyczących remontu obiektu tj. m.in. przecinarki stołowej do metalu, szlifierki kątowej, statywu do wiertarki, należy zgodnie z opinią biegłego, podzielić stanowisko pozwanego, iż przedmiotów tych nie można wliczyć do kosztów remontu ww. budynku. Stanowią one bowiem narzędzia wielokrotnego użytku i wliczane są do kategorii sprzętu budowlanego rozliczanego w kosztorysie na zasadzie najmu, a nie zakupu.

Biegły zaliczył do kosztów remontu budynku koszt zakupu plandeki 4 x 6 m, gdyż wliczana jest ona do kosztów materiałowych podlegających zużyciu w trakcie robót budowlanych.

Mając powyższe na uwadze całkowita, sumaryczna wartość przedstawionych w tym zestawieniu faktur dotyczących robót remontowych (budowlanych) wykonanych w przedmiotowym obiekcie wynosi 371.146,54 zł netto.

Sąd dał wiarę w całości opinii biegłego z dziedziny budownictwa mgr inż. R. P. oraz w pełni podzielił wnioski biegłego i jego wyjaśnienia złożone na rozprawie. Opinia została sporządzona w sposób rzetelny, była logiczna, spójna, nie zawierała sprzeczności. Biegły udzielił odpowiedzi na wszystkie pytania postawione w tezie dowodowej. Trzeba jednocześnie zaznaczyć, iż biegły jest osobą odznaczającą się niekwestionowanymi kwalifikacjami, kompetentną i

posiada duże doświadczenie w sporządzaniu tego typu opinii. Nie można również pomijać tego, że biegły swoje stanowisko w tym przedmiocie sformułował po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją oraz oględzinach miejsca zdarzenia, a zatem opinia została sporządzona nie na podstawie arbitralnej i formułowanej a priori oceny, lecz w oparciu o obiektywne i rzetelnie zebrany materiał badawczy, który potwierdzał prawidłowość wyrażonych przez biegłego twierdzeń.

Mając na względzie opinię biegłego R. P. należało uznać, iż określone przez powodów w pozwie kwoty dotyczące wypłaty odszkodowania są prawidłowe.

Obie strony zgłosiły zastrzeżenia do opinii biegłego R. P.. Biegły zarówno pisemnie, jak i na rozprawie wyczerpująco wyjaśnił i dodatkowo uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii. W tym miejscu należy dodać, iż w istocie pismo pełnomocnika pozwanego zawierało jedynie polemikę z wiarygodną i rzetelną opinią biegłego. Przebieg rozprawy potwierdza, że nie zostały skierowane do biegłego żadne pytania, które mogłyby podważyć wiarygodność opinii. Całkowicie chybiony był zarzut pełnomocnika pozwanego, iż biegły błędnie wyliczył wartość odtworzeniową budynku.

Na wiarę zasługiwała również opinia biegłego S. H., który określił wartość odtworzeniową zniszczonego mienia ruchomego. Powodowie nie posiadali dokumentacji dotyczącej poprzedniego wyposażenia i wystroju lokalu, które uległo spaleni, zapewnili jednocześnie, że przywrócili stan poprzedni dokonując zakupu takich samych elementów wyposażenia. Sąd nie miał podstaw aby odmówić wiarygodności powodom, powodowie przedstawili dokumentację fotograficzną. Biegły S. H. udał się na miejsce zdarzenia w celu oględzin dokonanych napraw. Powodowie wskazali mu, które elementy dekoracyjne uległy spaleni, a nie zostały uwzględnione przez pozwanego. Biegły ujął to w swojej opinii, a pozwany zgłosił do tej pozycji zarzuty. Należy jednak podkreślić, iż nikt ze strony pozwanego nie stawiał się na oględziny aby potwierdzić bądź zaprzeczyć, które wskazywane przez powodów przedmioty były objęte ubezpieczeniem i uległy zniszczeniu, a które nie. Opinia biegłego S. H. również została sporządzona w sposób rzetelny i Sąd w pełni podziela wnioski tego biegłego za wyjątkiem uwag do opinii biegłego R. P., który nie miał zleconej wyceny elementów dekoracyjnych i przyjął tylko takie prace, które były ściśle związane z robotami budowlanymi. Również do tej opinii zarzuty zgłosiły obie strony. Biegły na rozprawie odpowiedział na pytania stron. Zdaniem Sądu wyjaśnienia biegłego były wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie budziło wątpliwości Sądu, że powodowie przedstawili pozwanemu faktury dotyczące nabycia elementów wymienionych przez biegłego w zestawie III opinii, z tym że nie było możliwe przedstawienie bardziej szczegółowych opisów poszczególnych pozycji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, że w niniejszej sprawie powodowie wykazali zasadność swojego roszczenia. Przedstawili umowę ubezpieczenia oraz wykazali na czym polegało zdarzenie ubezpieczeniowe powodujące obowiązek wypłaty odszkodowania. Powodowie odbudowali i wyremontowali zniszczony budynek oraz kupili nowe wyposażenie. Pozwany generalnie nie kwestionował wysokości wydatków powodów na ten cel, jednakże niezasadnie obniżył odszkodowanie przyjmując niedoubezpieczenie oraz bezpodstawnie nie uwzględnił części poniesionych przez powodów kosztów.

Strona pozwana nie zdołała wykazać, iż powodowie otrzymali już należne odszkodowanie. Biegły R. P. uwzględnił okładziny ozdobne ścian – w kwocie 32.610,20 zł (k. 251). Zatem ta kwota podlega rozliczeniu w oparciu o opinię biegłego z zakresu budownictwa. W tej sytuacji należało pomniejszyć należność określoną w zestawie III wyposażenie dodatkowe dekoracyjne w opinii biegłego S. H. o kwotę okładzin przyjętą przez niego, czyli o 53.557,86 zł. Łączna wartość odtworzeniowa wyposażenia wynosiła 678.698,05 zł (pozycje na k. 1006 minus 53.557,86 zł). Wobec tego powodowi M. J. należała się z tego tytułu kwota 407.218,83 zł (678.698,05 zł x 60%), a powodowi M. S. kwota 271.479,22 (678.698,05 zł x 40%), Natomiast z tytułu robót naprawczych należało się powodom odszkodowanie w łącznej kwocie 387.325,26 zł + 13.502,61 zł (za paliwo) = 400.827,87 zł, tj. dla powoda M. J. 240.496,72 zł i dla powoda M. S. 160.331,15 zł. Suma strat wynosiła 1.079.525,92 zł, jednakże wiadomo że powodowie zdawali sobie sprawę, iż nie wszystkie pozycje z faktur są do uwzględnienia, szczególnie jeżeli chodzi o wyposażenie. Kwota ta nie przekracza sumy ubezpieczenia ale jednocześnie Sąd nie mógł wyjść ponad żądanie. Nie ma potrzeby więc rozważenia, które z pozycji biegłego H. były do uwzględnienia, a które nie. Na pewno była zawyżona wartość okładzin ściennych.

W tej sytuacji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda M. S. dochodzoną kwotę 131.863,40 zł z odsetkami ustawowymi, zgodnie z żądaniem, a na rzecz M. J. kwotę 197.795,10 zł z odsetkami ustawowymi, również zgodnie z żądaniem na podstawie art. 805 § 1 i 2 k.c. Pozwany na mocy decyzji z dnia 16 lutego 2015 r. przyznał powodom żądane odszkodowanie, wobec tego zasadne było żądanie odsetek od daty podanej w pozwie (art. 481 k.c.).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik sprawy. Na koszty powodów składały się: opłata od pozwu rozdzielona stosownie do wysokości żądania, zastępstwo procesowe 7.200,00 zł oraz wydatki na biegłego.

Niewykorzystane zaliczki zostały zwrócone.

Z/

1) (...),

2) (...),

3) (...)

Sygn. akt VI GC 61/16

ZARZĄDZENIE

1. (...),

2. (...)

T., (...)